



De Baanstoep, wijk B 569-571...

Een verhaaltje over de Baanstoep. De foto is genomen in de vroegere stoep in de Kerkbuurt. De twee oudere mensen hebben niets met het verhaal vandoen. Sliedrecht kende twee Baanstoepen. Te Baanhoek, nabij de spoorbrug en een in de Kerkbuurt. Of de naam te maken heeft met een touwbaan of met de aloude familie Baan is niet duidelijk.

Ellek huisie het z'n kruisie ...

Dut keer een paor klaaine verhaoltjies in rijmvurrem. 't Zijn twêê vaarsies uit 't rippertwaar van Nell en Huib Kraaijeveld, beterder bekend as: 'De Kraaijen'. Ze beschrijve 't daegelijkse lief en lêêd langs de Slierechsen dijk. Uiteraerd zijn de refraaintjies hier mor êêne keer opgenome.

Een oud vochtig huisie in de Baanstoep

In een oud vochtig huisie in de Baanstoep, daer wor iemand eerdaes thuis verwacht. D'r leg een ouwe 'WelkomThuis' mat bij de voordeur en d'r kook een ouwe kopere ketel op de peur. Daerzôô wacht een ouwe vaoder en een moeder op heullies

zeun die lang gelee is weggegaon. In dat oud vochtig huisie in de Baonstoep, hope ze dat ie gaauw weer voor de deur zal staon. Hêêl veul jaere trug het die zeun hullie verlaete, as baggeraer zwaaref hij de wêreld rond. Hij doe z'n waarek mè plichtsbesef, vol overtuiging, kom voor z'n rechte op en hou op tijd z'n mond. Mor ze hope en ze bidde dat ie trugkomt, want de weke wiere maonde, maonde, jaer. Hêêl veul daege voele ze d'r aaige êenzaom en snas dan staon ze saompies voor het raom. Dien ouwe man is moej en verslete, z'n rug begaf het deur de jaere heen. 't Ouwe vrouwchie zit mor stillechies bij het haerdvuur en ze kijk een bietjie glaozig naer de muur. Op het taofeltjie dat naest heur staot te pronke, staon de foto's van heur zeun, die ze zô mist. Heur zeun, die ze vol liefde vaerwel kuste, toen die weggong en nooit thuis meer is gewist.

Een stoephuis op Baonhoek

In een stoephuis op Baonhoek, in wellek jaer dà weet ik nie, zat een vaoder mè z'n klaaine dochter Nell. En dà maaisie vroeg aan hum trewaail ze speulde op z'n knie: "Je beloofde een verhaol, kom op vertel! Vertel me is van toen, hoe of 't met heur is gegaon, m'n moedertie hè 'k ommers nooit gezien. Hoe zag moederlief d'r uit, toe jullie trouwde, zij as bruid?" Pao die snikte en in traene sprak tie uit: "Ze was zachter as de blossem van de klaovers, ze was mooier as de zon die onder gaot. Vergete zà 'k heur nooit, m'n hêêle leve. 't Is daerom dà 'k 'r mè jou graeg over praot! Toe me trouwde Moe en ik, vanaf 't êêste ôôgenblik wier ons huis een thuis vol vreugde en geluk. Tot op een ochend vroeg in maert, jij gebore wier op aerd en God heur meenam naer z'n hemels parredijs." In dà stoephuis op Baonhoek, op dien aevənd lang gelee zat die vaoder mè z'n klaaine dochter Nell. Pao vertelden het verhaol hoe 't mè moeders was gegaon, mor z'n liefde voor heur bleef aaltijd bestaan!

Huib Kraaijeveld, h.kraaijeveld@scarlet.nl